

PRVNÍ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Náš Den s velkým D začal opravdu brzy. O půl třetí ráno jsme vyrazili z Oder směr Letiště Václava Havla a v 11.20 odletěli leteckou společností Smartwings do Madridu. Pan pilot nás měl tak plné zuby, přistál o půl hodiny dřív. ☹ Už tak unavené nás čekal poslední, a nejdelší úsek cesty, z Madridu do Granady, měřící 420km.

Řidič Juan Carlos nás rozveselil, nejenom, že řídil svižně a přitom bezpečně, ale taky dělal DJ a hudbu pouštěl tak chytlavou, že jsme se do rytmu pohupovali všichni a nejen Standa ! Ve 22.00 nás přivítala u domu Europroyectos Erasmus má kolegyně a koordinátorka projektu v Granadě - Patricia. Ubytování je velmi pohodlné a jídlo skvělé, prostě boží...

V sobotu 3. 2. jsme měli volný den, a tak jsme začali prozkoumávat historické centrum Granady. Zavřete oči a představte si zasněžené pohoří Sierra Nevada, středověký komplex paláců Alhambry, zrající citroníky a pomerančovíky, usměvavé lidi, slunce a sytě modrou oblohu.

To všechno a ještě mnohem víc je Granada. Jsme rádi, že jsme tady a vnímáme tu nádheru všemi smysly. V pondělí, po prvním pracovním dni, se ozveme. Držte nám pěsti, ať do té naší opravdové práce vstoupíme tou správnou nohou, lépe pravou.

DRUHÁ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Dnes mé svěřence čekala práce v opravdových salonech. Zdůrazňuji, že kromě Pavly a Klárky jsou ostatní na pracovišti každý jednotlivě. Byli nervózní, ale zároveň plní očekávání.

Myslím, že nejlepší bude, když se s prvními dojmy svěří sami: Adrian: Už neděle byla plná nervů, ale v pondělí na mě čekala usměvavá, milá kadeřnice, která hned chtěla pusku na obě líčka.

Vypadá to, že vše bude v pohodě. Standa: První den s kadeřníkem Emiliem byl náročný a vyčerpávající. Líbí se mi, že mě pouští k práci, kterou mám rád, a snaží se komunikovat, abych rozuměl.

Pavla: S Klárkou jsme v obrovském a luxusním salonu. Jsem ráda, že jsem jela. Je to moje životní šance.

Klárka: První den byl fajn. Měla jsem strach, ale po prvních minutách v kadeřnictví to ze mě spadlo, protože všichni byli přátelštější a velmi milí.

Vanesa: Můj první den byl na jednu stranu bomba a na druhou tragédie. Jako jediná jsem se ztratila, ale v kadeřnictví mi to jde a jsou se mnou spokojeni.

Nikol: Mám to ze všech nejbliž, jdu pár metrů a už jsem v kadeřnictví, které vlastní moc milá paní. Komunikuje se mnou pomalu, rozumíme si a už jsem i barvila.

Zuzka: Dnešního dne jsem se opravdu bála. Ráno jsem přišla do práce a okamžitě byla hozena do vody. Celou pracovní dobu jsem se nezastavila.

Sabina: Ačkoliv první den v práci mi připadal zmatený, líbilo se mi koukat na profesionální přístup a rychlost s jakou pracovali. Snad mě zítra pustí k práci.

Po práci jsme městským vláčkem projeli snad celou Granadu, a pak obdivovali práci starých mistrů v Katedrále de Granada. Do města se nám už pak nechtělo... Mějte se všichni moc hezky a pozítří se opět ozveme. Veronika

TŘETÍ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Kamarádi, přátelé, zdravím do České republiky. Nevím, jak u Vás, ale tady dny utíkají moc rychle. Asi to bude tím, že se nenudíme.

Mých „osm dětí“ se v práci opravdu moc snaží, jsou šikovní a většina kadeřníků to umí ocenit. Ukazují jim techniky, které u nás nejsou moc známé. Např. se tady moc nepoužívají žehličky, účes tvarují fénem a kartáčem, na kontury nepoužívají strojek, ale holí břitvou, někde používají na umyté vlasy papírové ručníky apod.

Ale jedna věc je všude stejná, práce musí být provedena profesionálně a rychle, dámy odcházejí s perfektními účesy za co možná nejkratší dobu. Vanesa už začala i s manikúrou. Je tady celkem běžné, že v kadeřnictví dělají i manikúru, při čekání si dámy nechávají upravit nehty.

Všude platí, čím více toho umíte, tím lépe. Po práci jsme včera navštívili Park vědy, všechny nás nejvíce zajímala příroda (vycpané šelmy, vývoj člověka, orgány ve formaldehydu, byla jsem u vytržení a ostatní to nějak přežili. Návštěvu jsme zakončili na věži, kde jsme se pokochali výhledem na celou Granadu.

Další odpoledne nás čekala Alhambra - paláce všech králů, jak muslimských, tak křesťanských. Vše z mramoru, tvrdého dřeva a poctivého kamene, brizolit chyběl ☹
Mějte se krásně, s pozdravem Veronika

ČTVRTÁ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Un saludo cordial de Granada!

Vážení a milí, je pátek večer, a proto se pravidelně hlásíme z Granady. Dneska svítilo sluníčko celý den a společně s 10 stupni to bylo velmi příjemné.

Pozítří jedeme k moři...☹ budeme vás samozřejmě informovat. Všichni každý den poctivě pracují, mimochodem jdou na „šichtu“ i v sobotu.

Španělé si velmi cení jejich pohotovosti, pracovitosti, ochoty a zájmu. Nevadí jim jakákoliv práce, od zametání vlasů, po barvení a stříhaní. Když mají čas, klidně umývají hrnky od kafe.

Když obcházím jednotlivá kadeřnictví, slyším chválu a to mě těší, protože vím, že „moje děti“ to nemají vůbec jednoduché. Objevil se celkem velký problém: španělští kadeřníci neumí anglicky, dorozumívají se pomocí překladače v mobilu, a taky rukama, nohama. Je to obtížné, ale jde to.

Co se týká odpoledního programu, každý den ve čtyři odcházíme na prohlídku pamětihodností. Zdůrazňuji, že jsme jediná skupina studentů z cizí země, která jde vždycky v plném počtu!

Včera to bylo muzeum moderního umění Caja Granada a dneska klášter de San Geronimo. Potichu jsme seděli v té nádherné gotické kapli a vnímali okolní krásu. Jsem na své svěřence pyšná a nemám jim ani co vytknout, jsou už prostě dospělí. Mějte se moc hezky, ozvu se v neděli po návštěvě přímořského města Málagy.
Veronika

PÁTÁ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Hola de Granada!! Víkend utekl, je neděle večer a všichni jsme zcela znavení po příjemně prožitém dni. Celý jsme ho strávili v Málaze. Odjízďeli jsme v devět ráno a už cestou jsme se smáli. Řidič Miguel tančil na písničky s námi, ruce měl nahoře, a řídil. Jak? No, přece nohama ☹ Jela s námi i průvodkyně Julinka z Bologně, která dobré náladě též přidala.

Krajina v Andalusii nám připomněla neúrodnou severní Moravu, kam se kopne, tam je kámen, akorát hory jsou tu vyšší, olivovníky kam až oko dohlédne, a kde se nepasou krávy nebo kozy, jsou lomy na červený mramor.

V Málaze nás přivítalo velmi příjemné počasí, prošli jsme se po městě, potkali horníka z Ostravy, svět je tuze malý a náhody zde není nouze, mrkli do muzea Pabla Picassa, rodáka z Málagy, a potom vyrazili k moři.

Našlo se pár odvážlivců, kteří se pokochali výhledem z ruského kola, já jsem mezi ně nepatřila, jistila jsem je z blízké kavárny, což bylo podstatně lepší... Na pláži jsme řádili, Standa se koupal, ostatní svlažili nožky a hlavně jsme čerpali energii.

Myslím, že mluvím za všechny, když řeknu: byla to neděle se vším všudy, úplná paráda. Mějte se moc hezky a v úterý načtenou ☹ S pozdravem vaše Veronika a jejich „osm dětí“!

ŠESTÁ ZPRÁVA ZE ŠPANĚLSKA

Ahoj z Andalusie! Milí čtenáři, rozhodla jsem se, že Vám dnes napíšu své postřehy ze Španělska. Jsme všichni Evropané a přitom jsme úplně jiní... Je to podnebím? Nevím, možná tu čas běží jinak. Ráno jsou plné kavárny lidí, snídá se churros (pečivo podobné koblihám) namáčené do horké čokolády a čtou se noviny.

Pracovní doba začíná kolem deváté, PARÁDA. Ve dvanáct se obědvá jen lehce, většinou jednohubky se sušeným masem tzv. tapas, poté už jenom kafičko s mlékem a zase hurá do práce ☹ Pracovní doba zde většinou končí kolem šesté večerní, pak začínají restaurace prskat ve švech, protože večeri si Španělé rozdělují do několika chodů a pomaličku hodují, klidně i do jedenácté večerní. Asi tušíte, že knedlík se zelím a vepřovým se tady moc „nenosí“.

Chody se rozdělují na tři části. Začínají malým předkrmem: zeleninou, sušenou šunkou, sýrem, pokračují přes těstoviny, hranolky, kuřecí maso, nebo rybu a ještě sladká tečka na závěr ve formě čokoládového dortíku nebo kremrole. A aby jim nezaskočilo, připíjejí si al salud červeným vínem z Andalusie, Rioja.

A jak to vypadá v naší rezidenci pro studenty? Je tu plno a velmi rušno. V sobotu přijelo 48 automechaniků z Polska, což změnilo atmosféru, řekněme, na divokou. Ale přesto se všichni snaží, ať se tu máme velmi komfortně.

Hlavně naše kuchařka Mária (na fotce sedí vedle mě) je prostě jednička. Vaří výborně a je samý úsměv: Snídaně má formou bufetu, je jak sladká, tak slaná, oběd vždy ve tři: maso s rýží, luštěniny nebo brambory a obrovská mísa zeleniny.

A večere? Ta začíná až v osm: hranolky, ryba, kuřecí nebo vepřové a opět hodně zeleniny a ovoce na pokoj. Ano, budeme vzpomínat, je jasné, že s úsměvem na rtech.....

POSLEDNÍ ZPRÁVA ZA ŠPANĚLSKA

Po příjezdu na letiště v Malaze jsme zcela vyčerpaní společně hodnotili celý pobyt. A na tvářích se nám objevil úsměv, měli jsme štěstí... na lidi, které jsme potkali, na práci, na výbornou kuchařku a na nádherné město.

A já jsem měla štěstí na prima partičku ze třídy K3. Chtěla bych tuto zprávu věnovat právě jim.

Děkuji Vám, jste skvělí a přeji Vám v životě úspěch, věřím, že se neztratíte a že jste „připraveni na Evropu“.

Musíte si věřit, poctivě pracovat, ale také odpočívat. Jste skvělí a mám Vás moc ráda!

Loučím se a brzy na viděnou ☺